

lige Resultat. Jeg troer, at det vilde være det Netteste at afbøde, hvad jeg maa ansee for at være til stor Skade for vor hele Stats-husholdning, og jeg har derfor under en simpel og correct Form forelagt Sagen til Rigsdagens Afgjørelse. Alt, hvad der derfor tales om at være paa Udkig efter Erobring af Embeder eller Sligt, er Noget, som jeg med et Smil afviser.

Hvad angaaer Maaden, hvorpaa man skulde søge at afværge det, som fra alle Sider og ikke mindst fra Rigsdagens Side vilde blive erkjendt for at være en stor Ulykke, nemlig at Revisionen skulde, idetmindste deelviis, paa Grund af Tryk og Overmaal af Arbeide blive udført paa en skjedsløs Maade, eller at man, for at faae Regnskaberne tilbørligt reviderede, maatte paadrage sig stedsvørende Restancer, da deler Forslaget sig i to Dele, nemlig at ansætte en Contoirchef, en Fuldmægtig og en Assistent, eller rettere at erholde de fornødne Lønninger hertil, og dernæst at forøge Assistancessummen. Selv om nu den Sum, der stilles til Disposition til Forøgelse af Assistancessummerne, blev lige saa stor som det Beløb, der nu i det Hele forlanges, er det dog klart, at der vil være stor Forskjel paa Virkningen; thi naar der blot ansættes nogle flere Assisterter, kan jeg ikke skjønne rettere, end at Ansvar og Arbeidet for Contoircheferne snarere derved vil blive forøget, thi at faae saadanne nye Assisterter opdrage til et Revisionsarbeide vil nærmere være en Byrde for de vedkommende ansvarlige Embedsmænd, end at det, ialtfald i den første Tid, skulde være nogen Lettelse for dem. Dernæst troer jeg, at det vilde være meget uheldigt at lade Revisionen standse ved det Arbeide, der var gjort af en Assistent, selv om han ikke var en reen Begynder, idet et meget alvorligt og specielt Indseende — en fuldstændig Efterregning veed jeg meget vel maa ansees for umulig — fra deres Side maa finde Sted, der have erhvervet sig Ovelse i saadanne Sager og bære Ansvar, for at Revisionen kan siges at være forsvaret udført. Endelig skal jeg bemærke, at naar jeg tidligere antydede, at man muligviis vilde kunne bespare Bortpenge for en af de Mænd, der afgik ved Revisionsdepartementets Drettelse, ved

at ansætte ham her, at denne Besparelse kun da vil kunne finde Sted, naar Vedkommende erholder fast Ansættelse, idet man ikke kan disponere over en Mand paa Bortpenge blot ved at give ham et Extrahonorar; min tidligere Ytring i den Henseende, som iøvrigt kun angik et Detailspørgsmaal, antydede saaledes min gode Villie til at benytte den forøgede Bevilling paa den meest sparsommelige Maade; — det Samme vil naturligviis stee, selv om Assistancessummen blot forøges, men jeg troer, at Diemedet kun meget ufuldstændigen naaes derved. Iøvrigt er den foreliggende Sag Noget, som jeg ikke skal tage paa nogenomhelst lidenskabelig Maade, ligesom det har forundret mig meget, at det ærede Medlem — jeg sigter naturligviis ikke til den første Taler (G. Winter), men til den sidste Taler (J. A. Hansen) — har villet bringe den ind under saa høie og nærgaaende Synsvinkler. Jeg har troet at maatte forelægge Rigsdagen Stillingen, som den var, fordi jeg meente, at det vilde være forbundet med Ansvar, dersom jeg, uden at have forsøgt det Fornødne, lod Revisionsvæsenet, da det ligger under det mig betroede Ministerium, geraade i Forsald. Naar der er hentydet paa, at Ansættelsen af tvende faste Embedsmænd, som den foreliggende Lov gaaer ud paa, vilde ved Lovens Vedtagelse være staaet fast for alle Tider, har jeg allerede henviist til, at der i selve Lønningsloven er bestemt, at den inden en vis Frist skal undergaae en Revision, hvorved altfaa disse Poster vilde kunne bortfalde ved Vacance, dersom der i den mellemiggende Tid skulde indtræde en saadan Forandring med Hensyn til det Revisionsarbeide, der fordres, at en Afgang kunde ansees for tilstedelig.

J. A. Hansen: Naar jeg har taget denne Sag mere alvorlig, end den efter sin egen Bessaffenhed i og for sig kunde give Anledning til, saa er det, fordi jeg af en mangeraarig Erfaring veed, at naar man kommer ind paa en saadan Veie, bliver man aldrig i nogen Session fri for at faae Sager af lignende Art, og fordi det ikke kunde Andet end overraske mig, at et saadant Lovforslag blev forelagt fra Ministeriets Side efter Alt, hvad der var gaaet